

Senere kom adskillige af dens Fædre til at se, at det var ikke naaet tilstrækkeligt, og saa var de med til her at forandre Valgbarhedskravet til et Valgretskrav.

Nu kan jeg ikke se rettere, end at, hvad der saaledes var Juni-Grundlovens Maal, langt fra naas i det foreliggende Forslag og ikke heller gennem de Tanker til Ændringer af dette, som ligger for. Men derfor kan jeg alligevel slutte mig til den ærede Ordfører i Ønsket om, at en videre Behandling af dette Forslag maa kunne bringe Forstaaelse mellem de to Ting. Nu sagde det ærede Medlem, at Højre ikke har sagt noget om, hvorvidt og hvorledes det kunde være med til at indføre almindelig Valgret, noget, hvorom der, som de Tanker, der har været fremme, viser, kan være forskellige Meninger. Jeg vil derfor kun her sige, at naar jeg ikke paa Højres Vegne vil angive noget som helst om, i hvilken Grad og under hvilken Form vi kan tænke os almindelig Valgret ogsaa til Landstinget, er det af samme Grund som den, af hvilken jeg ikke stiller noget Ændringsforslag, fordi det er min Erfaring her fra Rigsdagen, at ved saadanne markerede Udtalelser vil man i Regelen kun spænde Ben for den Forhandling, hvorefter den endelige Vedtagelse foregaar.

I øvrigt har jeg det Haab, at vi maa naa til en Forstaaelse, og jeg bygger det paa, hvad jeg mener gav mig Ret til min Udtalelse i Mindretalsbetænkningen, at der under Sagens Behandling har vist sig — og det er nu ogsaa gentaget af den ærede Ordfører — Villighed fra Partiernes Side til mange og ret væsentlige Ændringer, ogsaa er fremsat Ønsker derom. Jeg kan ikke give den ærede Ordfører Ret i, at disse Ønsker slet ikke har faaet noget Udslag, da Forslaget kom op til Landstinget, jeg kan bl. a. ikke se andet, end at der ogsaa indenfor det ærede Medlems Parti var noget af en Spaltning overfor det Forslag, der blev sendt derop. Imidlertid haaber jeg, at den Villie, der, som jeg ogsaa er overbevist om, er til at gaa til en ærlig Forhandling, maa føre til et Resultat.

Paa det Grundlag kunde jeg jo anbefale mine ærede Meningsfæller blot at undlade at stemme og dermed tilkendegive, at ogsaa vi blot ønsker at faa Sagen op til Landstinget saa hurtigt som muligt. Jeg maa dog ligesom forrige Gang sige: Lad os hellere stemme imod, fordi det, at man har undladt at stemme, mangfoldige Gange er blevet udlagt saaledes, at det

paagældende Forslag er kommet med enstemmig Tilslutning op til Landstinget. Det skal dette Forslag ikke, thi mit Parti giver det i alt Fald ikke sin Tilslutning.

Konseilspræsidenten (Zahle): Efter den Udvalgsbetænkning, som er afgivet, og de Udtalelser, som er faldne her fra den højtærede Ordfører, kan der jo ikke være nogen Tvivl om, at det forelagte Forslag nu ved tredje Behandling vil blive vedtaget i uændret Skikkelse i dette høje Ting, og jeg kan kun paa Ministeriets Vegne udtale Tilfredshed hermed. Dette høje Ting handler efter min Opfattelse ved at vedtage Forslaget uændret i Overensstemmelse med Valgdagen. Der var hos Vælgerne før Valget nogen Uenighed eller Meningsforskellighed om Enkeltheder i Forslaget, og saadanne Meningsforskelligheder kan der jo ogsaa være til Stede her i Tinget. Men naar Forslaget dog nu vedtages uændret, maa dette være Udtryk for, at disse Meningsforskelligheder viger for Ønsket om at opnaa det, som er det afgørende i denne Sag: den almindelige Valgrets Gennemførelse. Og til den sidste ærede Taler kan jeg sige, at i Kravet om at se den almindelige Valgret gennemført saaledes, at der skabes politisk Lighed her i Landet, ligger der en Styrke, som Højre bliver nødt til at vige for.

Det Grundlovsforslag, som nu i Dag vedtages i dette høje Ting, gaar saa over til Landstinget, ikke som et Ultimatum — det var det ikke i Fjor, og det bliver det heller ikke i Aar. Der kan forhandles om Enkeltheder i dette Forslag, og det er heldigt, at denne Forhandling kan føres saaledes, at alle de tre Retninger, som er enige i Hovedsagen, ogsaa kommer til at optræde enige under Forhandlingen. Det, at der i Udvalget har været 14 af 15 Medlemmer, som indstiller Forslaget til uændret Vedtagelse, og at der ikke fra nogen Side har været Ønske om at stille Ændringsforslag, uagtet der jo har været Lejlighed dertil, det er det afgørende, som nu er sket. Ministeriet maa heri se et Udtryk for, at der i alle de tre Partier, som i Fjor stemte for Grundlovsforslaget, er et aldeles overvejende Ønske om at bevare Sammenholdet i denne Sag, og en Tilkendegivelse af, at Folketingets Flertal ikke anser det for klogt at udvide Rammerne ved at inddrage nye Spørgsmaal, men at det vil holde sig til de Dele af Grundloven, som Forslaget oprindeligt omfattede, og som det ogsaa alene omfatter nu.